

— str. 19 — 32. jst. uhlířského čenčáku až starostnické —

Nadevěř učinil Kooperátor Alois Škrabal překapem' dřívám', zatkoušil pro ně do Koskla na dřívku od hlamu o hmotě 100 kg po lavičce v lodi po kněž' Rokosové' Roberce vpeně více než 200 Kč, podílel i dřívky byly překapeny v různě; učiněna sbírka na obec, jej vynesla 160 Kč, ostatek upgradilo se darem p' Hleby Škrabové' polovice ze Hradčan, jež na ně věnovala 50 Kč.

Jesté pak větší překapení zpracoveno a připraveno bylo nejen dřívam', myby i všechno dospělému farářkemu, když o svátku Vánočním přišel na jítří, a tu najedou společně v záři světel na oltáři sv. Cyrila a Methoda Krásmě zářící Betlému s příslušnými figurami: s Ježíškem, P. Marií, sv. Josefem, pastýřem, ovcičkou, Quodlibet, nad Betlémem v záři světla třpytil se Krásmě vzdobený stromecek vánocní, po levé straně sv. Františkem, resouce dřívky společně světla. Dojme nepředvídala měho Betlému byl veliký, vše po cele světlu, volal se k drobotině, větška se stíle jen hnula. K svámu Ježíškovi, resouce dřívky - Krejčíků - celému chlapcům pro Ježíška - Betlému ten zatkoušel byl hlamě princevninu dřív. sv. Jana Faráře P. Domitila Škrabudy, a neteře jeho hospodyně řeky) Právě) Wolfové z dany své mlodáři, na něž všechno celá fara nevítce přispěla. Betlému celý stál více jak 450 Kčorum a zatkoušel od Marie Nedomové v Olomouci.

Svatky Vánoční byly špatné, blátivé a mokré.

Počátek roku 1911 byl neobvyčejně mokrý, tak mokrý a zly, že ani ti nejssarni obyvatelé nepsamatuje si mokrý také velikého, da říkali, že ani jejich předkové' něco podobného ani nikdy neviděli. V únoru roku 1911 byl mokrý celý ráj, minořádheňko, větice mokrý. Zvláště v době výkopodavání zemáků a řep bylo velice zle; zemáků výkopodavci slo velice křížko, ždouhaví, nebot práce nijak něči od ruky, co jindy výkopali za 1 neb 2 dny, to museli výkopovat letoře celý týden i déle.

Seti' se opovídalo. Mnoz' pro mokro ne horších polohách ani nemohli zemáků výkopat, takže a přes zimu v zemi musely být početnější. Poče na trávníkach ke Hradčanům u cesty po pravé straně bylo vymorele vplné, řepa výkupili tam; a na trávníkach u Korysecké v Dobromělicích, kde voda ne poloh

Ak dlouho, že mnohé cukrovky tam museli nechat zavřenou, v německém na polích, ne trávili by? Dobromalík byl led do ledovny do hospod, až nás ještě 1911 už výrobce klobouků připravoval celé trávníky, voda odvedena. A nejen na trávníku, ale i na trati, ve Skláčově, na trati u Dostálk.

Klamhošť bylo velmi mohutné, takže bude pro vodu ani nemohlo, můjnice ji vynášela z pole na cestu na vodu. Nejvíce ale bylo na trati: Na Odruží "zvané" Kol zelené" dráhy, a na Rázajíky, kde bylo tak mohutné polichy, že ani člověk nemohl na role vystoupati, běže se do lehce po kolensu. - Práce s dobovou řepou cukrové byla tak strašná, že bude z něj dříve až možný plující svínek než plavat už na pole, delšícto nebylo, bylož nesouzené řepy velice mnoho, vydávalo metr cenu 2 K. 70, ale nikdo nepřiží nechápal. Nejhůře bylo s paškem cukrovou na celém kuse u Klamhošťa, a na Korytničku. Slezským byly výrobní rady i vlastní a následně městský rada, a týdeník "Kol všechno", že ještě i po nich zdejší ne plati, delšícto v Kralinách ne Dostálku odhružována; vydávali ji pak museli plavat po kolensích s pole, a vydávali až na Rázajíky v Pivoně, až v lednu. Týdeník řepej, že byl na jediném pole odvedených byl týden 1911. Následkem mohutného ledu nemohli jinam pole zavést a si pustit k výrobě připravit. Na polichy vydával se nový zářídky, z nichž sekly, voda celou zimu, jej celkem byl dostačit mimo, ale Hasička, mohutná.

D. farář
P. dom. Škarda, 9. listopadu 1909, jednou onemocněl nebezpečně dle faráře
Dominik Škarda, ale přeslehl s lástnou smrtelnou nemoci
čpářoval ustavičně až po celý rok 1910, takže v první vnučce byl
objeven na závěrečném 6. nesoudu do hrobu v Lukáčovicích, ale zdejší
nemoc hledala ustavičně až do září 1910, až ho 23. prosince
1910, uplně sklidil ne lžíčko bolestech, a někdy už ubohý neproutel.
(Po čas nemoci jeho ve věm zastříval ho jeho kooperátor
Alcis Škrabal)

1911.

Přání: Zima tohoto roku byla celkem morna', mělu tak mlo, že
 zde ve farnosti ani samic vlnec nelyly, mrazlo po rádne
 jen kasi dvakrát růdy po několik dní. Faro začalo
 dosti brzy, lidé sešli už ~~už~~ polovici března; voláto
 po 20. březnu bylo vícero dní nedobytých kročích
 a tak lepých, že bylo až přes 20° R, takže vše se kročky
 rozelehalo, kritka kol vody podlehl a j. f. Mettly již
 před sr. Josefem Mettly, jenž měly už v zelené; ale po
 1. dubnu uderila zde se velká zima "na molo", a mrazlo tak,
 že musely opět kročky ven. Kol však velikonočních,
 jež připadly na 16. dubna už bylo mimořejší - když během byly zahájeny, když
 Neust. dřp. faráře nejen že se neplýval, ale naopak poborisila
 se tak, že mužem byl dáti se operovati, což stalo se 2. ledna
 1911, operaci provedl D. Mathon, primář z Prostějova, za přítomnosti
 2. lekářů, svého schundště a pašta M. řda Bedřicha Friedla,
 obvod. lekáře Kozanyského, za přítomnosti 2 sester z kolonií -
 Operace sice proběhla, dřp. farář se sice ulehčilo,
 takže i ořád k jidlu nabyl, ale ztracené zdraví mu už
 nikdy opět se nevrátilo; ležel ustarci ně měsíce žilého zaledně,
 až kol 5. dubna 1911 došlo jeho rychle začal se hořet vše,
 vše; třel mnoho bolestí, až ho dokonce nemoc opět stala.
 Třel uboly rakovinou střevní! (Po celou nemoc vše za neho
 vzkoušel, a ho ve věnu až do smrti zasvětil Kooperátor Alois Škaruda)
 dřp. farář Škaruda byl knězem velice vzdělým, zbožným,
 správným, povely pravé, poctivé a otevřené ke každému,
 což bylo mnohdy však jen skotská. Byl knězem, o němž
 v pravdě možno užít slov Páně Ježíše: Tu es vere Israhél,
 in quo dolor non est, nebyl v něm ani ~~slz~~ slza
 faleš a neupřímnost, což nejlepše zakvátil jeho Kooperátor
 klen vlny jeho; když už od něho jinam byl posazen, vydaly
 mu svého bývalého faráře velice vzdělý pamstovali, k němu jež dál.
 Nejdovolat, a ne neho i dary vzdělými pamstovali. dřp. farář
 Škaruda jednal se svým Kooperátem, ne jeho se svým
 podřízeným, ale jeho s bratrem zde rovným; co měla

říká; ať to byla cesta jeho soukromá, nebo rodina, nebo i
 střední z legítorské, víc sčetl se sám Kooperstorum, nemají
 ani se nejméně tajnosti před ním; zejména i pokud
 se tyto vedení celcho formulo nároku, vše u něho bylo
 kooperstorum otevřeno a křížipno; ba i v Kostelci
 večer s Kooperstorum očm výdy se radoval, co a jak
 se mu píšti. Zde té pak rád vzdálky vystřídal na
 své Kooperstory, jiné k svému i po odchodu už výdy nejde proti-
 věpou' náml, alecky tak daje my, bratříčky byl jeho
 poněkud poslednímu Kooperstorum Alois Škrabalovi,
 a vým' vše nevadilo i bolesti mléčel, majek nejméně
 sedce své' vým' dokončil otevřeno; však také n'pamatával
 mu svý velmi cenný kalich, jež mu mstivě jeho
 věnovala, a jehož jeho nejdříž základ byval po
 své mstivé, doroval po své smrti do své poslední výdy.
 O faru, budovu faru, o zahrádu farní, i o Kostel vše
 velice ráhal, jda výdy sám cestou, nemoh se knabu dovolit
 na farmu, nebo konkurenčním výbora, vrazil k to parag-
 fy a záklony, a tak vše i přes všechn zlost a ten největší
 výdor posunne konkurenčné spravy provedl jeho k budově
 kostela, a k vnitřků kostela jedně jeho pěti vým' stejně
 a opraven, střechy, dlečka nov. Kostele, dlečka dlečkové
 opravena; a n' jenom' budově jeho základu spravy přemnoha'
 provedeny byly, Králové i bráčky vým' nov' dala. O zahrádu
 ještě o posledních dnech seškával, aby vše bylo v tom nejlepším
 pořádku. Potud ažto porátku v farmu, kdežby, v pokladu
 faru, a všeck vše v tom nejlepším bylo po celém dekanatu až proti-
 věpou', nejen u kněží, nebo vým' biskupem, ale i v nároku
 svého - Taky byl tak otevřeno, že mnichy v kostele všechn
 i Nejvíce postaveným rozbalem neboť se pravidla do očí n'ví, ac
 všem zá to musel mítko kolikrát tisíce. Pro tuto pravu výpustky
 výpustnost a výpustnost byl ovšem v nemovitosti u tém mnohač vým'
 farníku, z nichž mnichy množí jeho slav' psk z kópiu' biskupem
 a do novin. Dali když sem kněžel výpobecne je říkalo: „Ku
 říkalo je říkalo jmenem my vým' říkalo: „Přidli k to množí zá fare
 interpellacemi, volal když o zde rozhodněném zládejštej“

a všeobecné nýzarmé neupřímnosti a neprosto
 nepočitovosti Rázval; ale i s tím, že ani ne nikoho ně
 nedal, jel jen svou cestou dole, a většině ty
 dokumenty, lidé k' zloby: vyfruněl být, byly pošled
 "nice, nabírají si jen na památku uklidit. Ještě
 poslední rok mnoho žažd a rok 1910. S k' církevou
 ženou Marií Horákovou z Dobroměře můžel prodelet, jenž mu
 věřejně nadal, že k' k' v kostele ho proklihal, Když ji
 nechal připustit z kmotrou díky Rázvalovi až karmíček,
 ať byl odvouzen, až 3 dny pak ho vězni, očekávají pro
 nemoc ani k' soudu až nemohlo. Tak v novinách byl opisán, nejprve v deníku
 z jeho věcho — aho i z toho, že ji — te církevnici radil
 zavazat díti muže jejího s ní už v církevní záležitosti, byl od ní
 obviněn, vězni v novinách hanoben, až nikoho nikde
 vlast zastávání neměl až mnoho, že f'ruku ještě m'z
 říkalo církevnice te byli — aho, aho, byl zavazán až jednou mluvil až do jeho
 vysvěcení na kněze po celou dobu od roku 1870. Byl k'ho vše boleta, nejvíce
 jedinou kněžovou cestou, farsířem Dominikem Skrbendym.
 Aho nekterí nebohí firmáři a dědečkové znansi vzdorší až až
 nemohli se dočkat smrti věcho, farsíře, jenž pro spolek a blaho
 jehož národní důležitost finančně závazník, jehož funkce a spravedlnost jen byla v
 de facto muž tak poctivý a spravedlivý, jelyb' m'lo až vše te, jest,
 přece nikde k'ly neměl, leda u svého domácího, který zasídlil dobe'
 a zdele frádeček jeho. Te svém nádavším byl tak poctivý, že všeby
 Rázval, jis' se někdo neboží, ke mně muže přijít seba
 Generálku vistice a pol noči, když byla spokojena, a skutečně
 vše vždy n'chálel v tom nejzárovějším sporadiku m'val,
 staraje se vždy, aby po smrti jeho vše v nejlepším pořádku
 bylo nalezeno. — (J' sam n' sebe, věd' dobi, že na kněze
 m'lo k'ho vysvěcené, pamatoval, k'žiho začlenou nadaci m'ou
 i oficiálníkovu až spolek důležitý cca 1900krámu.)
 Ač mnozí byli zde ve farsosti velice vlažní a ve své vlně,
 a got'k' se přijímat' Nejsv. s. V. T. Orlíkem, přece poslal mu
 jich spolek farsířem Dominikem Skrbendym, tak vol'k' jeho k'operatorom
 Aloisem Skrbalem, načež byl i církev očivena, tak i je lid zacíl
 více agit až k' kostelu, i k'ži. Doktorství, vol'k' značné rozhodující

velice věta ke sv. Jozefovi; pak i k Nejsv. Srdci Páně řek, že měříme pravou pravou více jak 50-70 let a zároveň ke sv. přijímání. Ovšem bráce to stojí, ale lepe ještě pro kněze rychlejší výběr, neboť i deute se zprostědnicové, než s hospodě při sklenici nebo při kartách. - Neobsažte lid větší dluhy k téhož dňu v roce 1906, k tomu Srdci Páně, z něhož dnešek nový nám vše se vypříští.

Počas v dubnu bylo celkem velice příznivé k jarním pracím podzemí, cely téměř měsíc bylo počasí jasné, v první polovině až do svátku sv. Václava byly studené, o velikonocích bylo počasí neobyčejně teplé a stejně tak je některé dny už zacaly květy; a za přídeje po velikonoci jež připadla 25. 3. / 4. větina hornů už byla v plnicích květu.

Víkášem a věčně spoluža nám.
My delší dobu mluvilo se mezi lidmi, že spolužaři hají, zemědělci
beseda a všechny spolek se nezájemní k hospodářství až když jsou
nezadruženi, protože mají mnoho zájemů o jiné věci, když jsou všichni s námi.
Ale se o tom dorečí, když rád, i přece ve všech věcech spolužaři
v Rokle a věčněm povídají; a tu na všechnu hospodářství.

z říjence do nejmenšího součtu; a tu na výročním poslání Kooperativy u. Skrabála, usilovali, řešeli, beroucí "prosí můžu počítat k nejméně a k nejvíce výsledku i k výhřevu", ale pro prosí říkaly spolek na výhřevu neprispěl, a to ho nevraťat k Kooperativě, leda muži Kauti, a ti opět zase jen prosí, že jim Kooperativu byla dle dnešního kultura zcela vlastní hradlo. Výsledek výnikl spor mezi spolkou s muži Kauty, s když ten měl zas všechny naproti' nevraťat k se Korporaci výhřevu; jednotlivci přišli skoro výhradně výhřevu, ale bez výhřevu v obecném směru; i muži Kauti. Hlavní mimo jiné - kromě toho byly finanční mizerie každé spolky, neboť usilovnice sl jen a jen píše, a tedy jen píše, a nic o nejdřív, a tu pak mazací členové výnosy svých dluhů ještě zas abchádžo uměřitelného výplatného, až dovedejí mu laskavou, aby byl jim výkon YOK byl dle záhládky výsledem. Než tak, tedy rádeji zdejší grobky, však bez nich vodivitelně sl laskavostí výplatného po celé Rudolfově, a církev byla také církev... Než na druhé straně zase hned se výplatnou jednotlivci lámenci, zvolitě celý výbor slavné obec Rudolfov se tamy m párem starostů Rudolfovem a Zárodkem, rozhodnutím z Kloboučků, že oni zvlášť svému knězi věnují celou výplatu

bude práti. - A tak vzkříšení poprvé konáno běz společnosti se také se krásně odložilo. Hlavnost obecí i s výborgem učastnil se tomu v plném počtu slavnosti vzkříšení.

Pátek dnešního pána faráře P. Dominika ŠP. Karady: v sobotu 15.4.1911.

V době, kdy cesta příroda se kříží k novému jarnímu životu, proběv v nočním časem velikonoční, kdy rovou chráněnou! říčnu obec slavnostně rozsvítily všechny „alleluja“ pravé. Rájí kněz vcházel do svatyně s Nejsvětějším Svatem vzkříšenou Svatistě, a lidu udeľoval slavnostní požehnání. Kdy Rouci vzkříšení oposoudila tento svět šlechetná duše našeho druhého ducha pána faráře P. Dominika ŠP. Karady (jehož Evangelií vstoupil na stranu P. Štěpánka). Doktér, doktér poctivý od Rostí a muž v každém ohledu písňový spravedlivý v nádeji svém.

Tento život jeho byl jen režencem utopie. Týpěl nemírně jak na duši, tak i na těle, týpěl mnoho chudobně i na smrtelně posteli; nemaje prohoje díl protionáuky své. Hlavně v době pasování Kněžího – až byl už šestadvacet – nevdech, a zlomilnost lidí Rája jej trávala, a zloba přímo děsila! Toho krátce na výzvou kroužků, aby dali také očkovou, a to i volaloť jeho poslední rok jeho života. Týden i jeho poslední Ráj zahajuje října 1911 v domově slavnosti Nepotvor. Poctivý kněz Panny Marie vystupuje způsobem suroráku, jímž dříve dělal v novinách socialistických přemýšlet. Od té doby už víc nekájal až do své smrti. Konec toho i slouh, kroužků, kteří jeho bolesti přebírali – racionální kroužek podamovský jeho byl. Ale ukončil jíž v letech 1911-1912, víc přece se mu opět alelo, ale d. 23.12.1911 ulehl na lůžko své smrtelné, a ne něm po celých 16 letnicích hružné bolesti poklepel, až mimořádně smrk jíž v jehrom z nejdelejšího dílu okamžitě vystřídal. Doktér na jeho upomínku byl mu sprámen, až nověk Rája jeho Kooperativou Aloisem Škrabalem, jenž s velkou obělavostí všecky práce – tyto roky neobecně mnohé – co nejdřív donitovali k rájičkům nemocničku vzniklou. Doktér. Ale týpěl s Kristem, a to bolesti nejdřív právě ve vlastní posty hledal. Ne, s proto i s Kristem zjistil obělavou bude. Při vzkříšení odcházel ne oču lessí nadhvezdy své, a zjistil i při tom slavném vzkříšení těl všech kdo byli v den poslední

Načež bude moje záležitost vyrovnat s Božího krále Kristem Ježíšem, jehož
Nejsvětějšímu srdci se hromadí s jeho láskou jinému ne
než s oponem této objevu následků.

Smejné byly uříšení dobrovolně v dubnu 1911. Řešení ještě bylo, že ze zájmu místního byl neobvykle vysoký a občané dali pod
O. Karelem Vlkem, kadeřníkem z Boršicemi, rodu Kudlackových, když již
byl jeho místní kadeřníkem, tak i pan Kudlacka, byl ještě v schrániči;
když z lavičky vystoupil místním předst., že sp. ředitel řídí Mysl, a jiný
místní klas velkého počtu občanů všem formálně, když je výkazu-
vání a rozcházejí se, že jejich duchovní bude jmenován - bylo
schvázeno volební a dojemný - některí i na vlastní žádost,
mohou se zde zemřít. Zemřel v sobotu 15. dubna 1911.

Pohled o Přim zemského dle. ředitel, že si nechal získat obecného sloužebníka, ač
ne by poslal vše s osvědčením. Před svou projekcí vysokou královu, aby byl pohled co
nejvíce drobný, byl pice velení slavný. Přesal se r. městu a m. 18. dubna.
Zemské dle. ředitel pohled ve sholci, kdy už nebylo možno ani do této záležitosti
telegrafickou, nebo telefonickou cestou, pice měla už soukromé jen ohlášení
mohlo pohledu restovat se 46 společností kněží, aby odpravovali zemského
kněžstva. Služebník byl až zdaleka od Mlýnského a pojednával se o jeho
zobázání, jen když rácky zatížil své lasky' velelat. pp. Starostové -

Pohodlné obrazy vykonal nad tím s polním římskem vysl. assessor a dekan
z Městic P. Karel Přežický; slavné římské regniciu občerstvoval výp. kons.
rade a farář p. Prokofie P. Theodora Smíka, když mury přišly zemřelého —,
kapitán z vyššího úřadu i písemného ředitele v testamente, v kostele
nebylo, protože vrah nás drobece apon několik dojemů byl slov
na rozhovoru se ženou říká, že ne pohřbí vlastního věnu. Když jsem
léme poslední službu proti povolání, a všechno, když ho ke hrobu dopro
vodili, promluvil výp. dekan František P. Bartolomej.
Spisar, rokok zemřelého ředitele — farář a dekan v Peceli
vícej.

Zvláště drahé žeslařuje též i slavná správa eukaristové
v dlešíckých a velkostatkách v Dobroměřicích, z volebozvotné propuště
čení (gratia) viceroy porová na svádření do Seganyšic.

Mocí se politice byl tak očekáván, že prostromy, nově uvozené
opakovány farářem chrdlem P. Řečkem aui nemohl polonci učastnit křtu
v sebe pojmouti, kterí z dálky i z daleka se sešli, aby v Pekeli
v p. ředitele ke hrobu vyprovodili. Počasí bylo překrásné!
Třeba kněží ne, všechny pp. starosté i vybrané, všechny spolužáci,
jsoucí v Hradčanech panu 2. ředitele p. řečkovi kastrovali panu
Hermanu Klicperovi, zdechly z Městic, a všechny všechny, když
politice se něčemuž nejdodají, byly vydány.

Při nejprve dlešíckém a sejvém hraťi pustil
mladoborný chlív neomstělce řídcejstveného, všimněloho,
postihlo a sprevzavleko správce p. Dominik Šternig.

Odpovídajeji o pokoji! Jen, mož jehož výkřik říkal,
jste, vrah pane, muž ^{mimořádní}, a tohoto očekával
nevěříte do slávy vrah, tyto po hrobném upšem
svém i ty jednor všechny oslavujeme s vše
vzdávaním byl.

Administrator. Po smrti v Pekeli zemřelého ředitele pana ředitele
Administrátorem farář Dobroměřské byl M. Vojtěch.
Předtím — učebních kontakton v Olomouci jmenovanou
místní kapitulou římskou ředitelem řečkem byl správce
Krátkého měsíce ředitelem řečkem, měsíce ředitelem řečkem,
ale pro někdy vrah nemoci řečkem, k tomu vzdálo.
Odezda řečka a kanonické vzbuzace vykonány za jeho jménem

ve čtvrtek dne 27. dubna 1911.

Viděl:

in s. Visitatione canonica, celebrata

Dobroměřicí, die 27. mensis Aprilis 1911.

Alois Škrabal
administrator

S. Škrabal

Theo. Smilka spolužákem.

Poznávání: Jaru letošního roku po velmi mokrému březku podzimku bylo velmi průměrné pracovní pole. Počátku dubna bylo velmi krásné. Bylo několik velkých dešťů a horoucí bouří, z nichž jen jedna vysála do políce spék, a po druhé do záhonu, právě do mračnatého pozorní v zámku kruštinec. Tu konec května se vysízel a v červnu byl opět počátky velmi průměrný, takže lidé se plní a po obdobné políce se podzílají, a ještě i bučeky za svých Euklidových srostl Domu. Uplatila na zde mnoho slibů, až nás některí mohli mokrý, kde pro mokro březku zavírat nemohlo se začít.

Nemoc administrátora: Počátkem května, vlastně v květnu, při průměrném neustálém srážkovém i průdlym průměru letosho roku, vysála nemočnice s pojednáním s ředělou průměrem letosho roku, vysála onemocněl administrátor Alois Škrabal, jenž měl větší ránu bez kooperace dneformy správné v Dobroměřicích do ustavování nového administrátora faráře, a sice velmi významnou pojednání s kolarkou proběhlo jeho sňatek s ředělou (chlebem kvače). Škrabal byl, že tu byl právě na dobrovolné rodičovské výstavě pán farář ze Šluknovského Příboru František Knittel, jenž nemočnický administrátor pro nekolik dnů zastával, následujícího dne do Slovanu byl řízen nejprve velkodost pana dekanova Fr. Paclavice, aby do Dobroměřic poslat byl hned nějaký velký počet žen k řízení. A tak se řeklo, že dne 15. května 1911 ustavován byl

a také ihned počátku byl za Kooperátora volebný páni P.
Eduard Tabáček, do té doby Kooperátor ve
 Hrabyni, naroz. v Borovcích u Hradce Kr. 10/10. 1886,
 na křest vysvěcený Olomouci 5. 7. 1910.

Na křtu a čerstvu rozpravoval se po celém Hradci Kr. volby do rady
 nových voleb do rady Hradce. Schůzka na všechny strany byla
 plna; když vyznamenaly se volby opět Dobroměřice. Víšte!
 Když zde měl obecního spolkadáta svého Jan drahomíra Strausy
 Republikána - národní, tu mu jeho představenstvo
 navrhuje osudem obecního poslance - či říjenského učitele
 Mariánka - jenž má bratra kněze - pochala křížky,
 jinž mu všebec zakázovala a schází v Dobroměřicích.
 Když však ke svému přeče dorlo, spojili se agrárnici
 sedení starostem Starého ze Hradce a běrvěcem
Petrakem Bohumilem, mlynářem z Hradce, jenž už
 tež Pánské Bohy nepotěší a všebec v nej aur neverí,
 že to ale neverci a rozhodci Magistrati a slovo věří,
 učiteli Mariánku až pojili se se zdejším
 socialisty a celé sponzry nadávěk surovy, chrlí.
 ne sp. P. Hobila, Kooperátora z Přerova, a s mím
 přítomném Kandidátu katolického Strausy Janem Hgnerem,
 takže byl řešení námlečen, a když byli oběti agrárnici
 a socialisty, že v průpadě výšší volby pojdu spolu,
 s nadšením a zvěřinou a surového poměřbu je
 schází se ropesti, když na povíd, jenž odváděl
 katolického Kandidáta, a spoluřečník P. Hobila,
 surové hýzení Ramencům, jak může dovedět. Pan
 Jan Čech, horák, horák, stropenecký Strausy, Páni, Národní
 volant a Blažek. Tím nejlepše ukázali Dobroměřicům
 své "kulturní" a spardon: von satku a přivítat
 ke knězi a k naboženství Kristovu. Oni promluvili volby do 13. 6.
 oběti obdržel Kandidát Strausy katol. národní zde jen 27 hlasů,
 agrárník Ropčinský 68, socialist 31, Přerovský 121
 Hlavní, jenž užívá volby do 20. 6. agrárník Ropčinský asi 150,
 nás Kandidát katolické Strausy pan Hgner.

Za to však díkali se všem výsívací ve Hradci Králové,

Kde přes velikou agitaci pokrokové, agrošovské starosty Sosky,
a reverce mlynáře Behala, obdržel značnou podporu
kandidát naříkatolického staroství z Lázní, myž zvolený,
Zvolává však stále někdo dříve se občanem, voličem v
Kobernicích, kde velikou prevážnou většinou volili katol.
poslance pana Novotného. Nikéle naryby v Kobernicích s
panem Rudolfem Bartoškem, spěšnou, v celé
druži se známením, a jsem to celkem velice hubí bude,
výjednání Lenové spolu Katol. voličům ne Moravě.
Je to Polohy a Doloplazy jsem nemí vlastní všechny
členomoráštíky. V Doloplazech dokl. kandidát Katolický
prý byl i volběl, i hlasoval. Kroměbylo od občanů
Kobernických, že, když tam přišel starosta ze Hradce
Sosík verboval pro agrošovskou stranu, že si ho ani
neorientoval, tříšně, at prý je starosta jen o svou obec,
a nich že mají jakeho starosty s jeho rozměry
či "nerozumí", že nepotřebují, a tak musel s reporcionou
fikcionou na Přerovsku zvolen agrošovský řešitel
na Přerovsku katol. míst. starostí.

Počátek administrace domu byl velmi chůravý, převod
na Počátek téhož vedení jeho bratra svtp. Th. D. G. Josef
Skrabal, c. k. profesor bohosloví v Olomouci. Počátky bylo
právem. První koncertní se vzdáleně množství formálky,
ze společně jen remesel či mnoha krásných, a muzyka vlasti -
hanci ovšem ne, nové pak zřejmý spolek „Sokol“ tot
bezognání tot je ne -, ani ne vedení -. Dokt' Dobý vydal
byly spolu, ale leni a leto už ne; do vellonoc určovala
novice bádala dýnu a lampu remeslnické Beseda, ale
leto určil administrátor novice sám, a vše, same
hodné a i dne houpece strany katolické na rodu s
p. Harrotem Bartoskem z Kolína.

Mátočst pana mitopředstedy Konkurr. vyvraždil: Blažej Goydila.

Z administrace počátkem se jí pustily všechny žádosti. Administrativní obřístí se velice důkladně na mimořádného řečeného. Požádala, proslav mu někdejší profesor, že bude o správě studia; ten ráck, jak tomu studiu je hovorem pan Krebs, jazy-

ještě náplnou socialistické demokracie, výrobců, s přípravou
během pro své hospody ve Hradci Králové, a i před Karlovarou,
administrativní správě nadval, označenou být kde
celé a opět a opět na farmu užad nadval, takže
i sáměnu slavíci, socialistické toho už zdaleka
moc správce, ať my si farmu užad Stará Tichá
a děvčaty jen počkají pumpe se kdy, douci, zdejší
jsou dřív silné, že farmu užad do 100 Kč mohou
jist pořízen, všechny správci jsou bez konkurence
a pravidelné. Tak jedna pokrokový násluhy Hanzské
grill - ve svém rádu konkurenční mimo
aby v rámci (rádu) vyboru konkurr. o vedení tělesné
aktivit. Když mi pak administrátor vysípal
své podřízené zaslužené výběru brodské až,
ogněm, že zlegitomizovat onu posle na Regimentské
Dobřečce, zdejší dovoleno mimořádné pravidly mimo
z hlediska výběru, čiži na návsi s predstavy,
ta lepros krisel, slavnou brodskou, pánem řeče
mimořádné potřebi opravy. Ale prostřímnou správu musel
zaplňovat administrátor sam. Tím zdejší netekou
přední konkurr. vybraný pán řeče moc moží rádi svého
kněze, zvolit se potřebuje - li je něco na nebe, já ne
neb v kostele opravovat.

Když i moží slíbiti najde se někdo trochu dobrý,
ak i zde moží slíbiti jeho datti lidé hodiny, jenží
zbožných a věrčané předvídají, což zkuší administrátor
ku konci své administratury, aby je u s povědění
nějakou pánskou zanechat kosteru. Jenomže dovedeš
Kosteru je už jenž jmenovat pro Dobřečice nevyděl.
Jenž, mimořádně, že zdejší někdy pětadvacátý býval ornat
(Ravul) pro faru kostela. Něco měl tam uširoko.
A tu o Hermannovi Nejs. Štěpánku znamíl a jen tak
mimořádnou o svým svém vlastnímu chřestěkemu Nejs.
Sice P. řečíše, a kde mimořádně se sedla se znovu
sums benes, takže obědovat byl schváděno v domoci v oblasti
(pan) klecny sedmadvacáté pětadvacátý býval ornat v cenu asi 280 Kč se sedmadvacáté

P. Ježíš. Když se rodi Srdce Páně, za vedení kooperátorem a
pak administrátorem Aloisem Škrabalem jen tak dole něco
vše opakoval v úří, když by vlny farníci toto převzali Srdce
uctuvali tak jak toho zaslukují.

Obrázek Cyrila a Metoda v Doloplázeč

(Načež 2. července 1911) Obrázek Cyrila a Metoda v Doloplázeč svobodby národního duchovního
země Doloplázečského krámy obrázek nechal sv. Apoštola moravského a sv.
Borilly a metoda zakoupil v Prostějově a pro kapli
Doloplázečku uřečen.

Srdce na nový onec ornat Nejsv. Srdce Páně provedly
meni sebou a svými známymi same členský Nejsv. Srdce Páně Ježíše,
jméně budíž mimo všecky cvala vydala, že neobvyčejnou jejich
ochotu, dobratu, přání a požadavku v ruce Srdce Páně Ježíše -
Srdce provede všechny v jednotě všechny obce. Za
obětavost členský Srdce Páně, svěcený dle R. Budíž vydal.

Kooperátor: Dekretem ze dne 28/6. 1911 zastupujícího Kooperativu veleb. pán Edward
Tabáček přesazen byl ze Kooperátora do Švábeovic, z
Dobromělic odesel po ukončení školního roku 15/7. 1911.

Novy důstojný pán farář.

Dne 28. června 1911 v nejd. kn. arcib. Konzistorii v Olomouci
investovan byl na faru v Dobromělicích nový důstojný pán
farář, P. Tomáš V. Hubáček, duchovní farář v Rychnově, zde
u Príbora, narozený v Luhově, farářský klerik v Přerově r. 1862,
na kněze vysvěcen v Olomouci roku 1886, tenž instalaci
svoji slavil 16. 7. července 1911. Dosavadní pak
Administrátor Alois Škrabal, ponechán jako Kooperátor
opeř v Dobromělicích. Obvykle uvedený novýho míst pana
faráře tentokrát se nekonalo.

V Dobromělicích, v den Dvojdňavy: 16. července 1911.

Mis Škrabal,
administrátor odsypající!

Od července 1911 - října 1913

a žádoucí změna

6. Nový farář přijel večer za napovídka blídu měšťáka, v jehož útulní domě se návštěva byla chytia a byla upřímností typu vykonalá. Míserence byla instalace. Sp. kooperátor slyšel Škrabal upřímnou a učeň v duchov. správě, střízlivý plením neduhem, byl dan dočasné na odpovídání. Na jeho místo byl utvořen s p. frontiérk Janýška kosp. z Klatovského národa v Mosteckých Předměstích 2. 1881 roky. 1907. Vystoupil místo 9. srpna 1911.

C. Janýšek obdarovan o svou, Maria Immaculata na hřbitově konaná sbírka vše provětšena od domu. Lide scházeli dobroudne a rádi. Odpor byl nepotenci a osmeril se jen na sediny a pustě - když ani tam schatzelium nebylo nadevát výnosů, jen využití (Habáček naprosti falešný, Macalík Schanina a Obmea, se studnou) lidé obec, ve které nebylo scházáno byly Hradčany být stároci, když agrární pokročkaři Štruk redovávali. Za to lidé dívali dobroudne mnoho. Zvon byl pojmenován 8. prosince 1911 od Nejd. ruckého biskupa J. M. ŘE. Míserna od poledne za naprosté a zlomyslné neúčasti obec. jisté představa obce Dubová byla všechn spolužatele jarnosti jediným placem agrárníků lat. Klášter (naprosti kostela) a římsk. kat. z Hradčan neuvedl. Starostou z celoboch obec Kvitková. Zvon zvoněního bylo poprvé, anděl Páně v období říjence 1911. Zvon byl celkem 1682K. 09h. Hrana byla: Oficiou dvakrát v kostele 168.70. Dubovické sbírky: 308K. 42h. — 1366.42 Doloplatců: 117. 60. — 166.70 Hradčanské (později): 90. — 89.20 Poličkach sbírky: 70. 40. 2 kostymérni: 41.80 Koberšicích 196. — Riz. společ.: 17.97 168.209

Smělo darsovali jednotlivci při každém mimo formou mítinců.

rekordem 1000 platonů Ulln 200K. společ.

Rusek 100 K. P. Svěrák 237 K. Kuttel 10-

D. Hubáček 10. P. L. Škrabal 50K. etc.) 584. —

1366.48

Založení poráždající opuštěnek neb aponovanou půjčku odmítly všecko!

d) Skupina dle výběru na boženy a maturaci sloupy uplatňují
sé nákladem kostelního sv. koncilu počítacem kongra docházku
členů dle výběru založenou za rok

- f) Skupiny byly regulovány takto:
 1. Výběr zevnitř 5 minut a při poboku malých vouní se malým ženou-
 kem u dospělých a velkým ženou (psalmařkem) do kostela mimo
 hledání mstvola i nemoci dle blovickeho poručitelství.
 2. Ženichův je se mší sv. vouní se ½ hodiny a v první radu výběru
 3. Po psalmařce se zpívá mísí sv. ½ hodiny a v první radu výběru
 4. Po konfirmaci chichav jako sub 2
 5. Po konci se zpívá a vysvěcení modlitba (modlitby po hradbu)
 a při první radu výběru.

Soudobnici mají přijít přesné v udanou hodinu více jak
5 minut nebo méně. Soudobnici když proto kolo přichází
ne čekají chichabni a dechnici v neděli. Hodiny koncile
lázecké jsou od 7-9 ráno a od 11-3 poledne.

g) Zvláštěních případů pískevních nebylo

h) Kostela hromá druhého a vše a posavnání slety mimo-
území vstouplo v plat o 100%

i) Poce 1911 koupil pro kostel syn bývalého nadučitele Ign.
Horačka faru v Budislou, jenž také byl zemským poslancem
 a pro farní kostel vlastnil celé střešnice, před dal-
 školním základiskem římského Řubingra v Olomouci půsá a
 vyplatil zař 405 K. Skloveno bylo na zakátku přesné dle
 kolicha starého jenž má kostel v roce 1710. Napis na patě
 věže alespoň zpomalno myslného datace ještě tento:
 Na pamět svého rodce Ignácia Horačka rodu jeho nadučitele
 a jeho manželky Marie venuje svého syna Ignáce Horačka
 faru a zemský poslanec Leta Páne 1911. Šeržii, smiluje!

Občany stav místní se svou výdejí cílem dal tím více!

Místního vede i vlastivo do sekelského spolku a dospělé
 do místní jednoty, která odložený a sčítaný jsou ipatně
 proti církevní noviny. Nadučitel František selue rodinou
 ještě v Sokolově jemu pod vedení učitele Františka mohoucího
 příslušné sociálně demokratické spolky točenou zase

čelníkem' vstupu měří sebe. Sí obecních volbách počiná si všechno až zrušené, proto bleskuhodí a ujedletek jed, že běží!
šlo o dobytají socialistickou demonstraci

Katol. spolků Aby se po poněkud leto protikatolické zrušivosti byla postavena brána, založil farář odbočku všeobecného sdružení křesťanského dělnictva české slovenského a při odboče této leto bleskuhodí obec Oslavice. Některé sítidlo svého spolku vzniklo poskytlo odbočce městností rámku (jeden sál a světnici) za levný poplatek 100k. ročně. Aby však oba spolky měly trvalost a pevnou půdu, potřebovaly hospodařský mezipomocený, prohlád, jenž byl poskytován založením naší fai senky. Tato tělo nejdříve do závěta, poněvadž byly tehdy časy již druhé světové války v německém a druhá s mezipomocemi, ale obě v rukou křesťanských zrušivých pokrokových (Sociák - Oslával) byly pomluvy, dopisy anonymní a novoměstské, oplácené na příjmy stejných zámeckých, během a nadávky a vše co jen peklo mizí vymysleti shanovino na kněžstvo a na katolického, kdo se oporavil být už podružen, nels v naší fai sence nebo okolím. Tento boj pomáhal hodně celka. Uspořádaný farsářem zimy v roce 1900 měl 23 vizi a koncovo dělalo 2000 lidí. V této čase farsářku obsadil výnigračského, daleko odebíráno 1000 lidí které a Marie a osi 50 lidí. Dne 7. novembra Den sv. Vojtěcha (za 2 halíře).

Aby farsa mohla zaujmout křesťana hned od školních dítek, provedl farář u příslušných učňordi včetně ve škole. Školákům vstup do rohokolouny byl zapovězen.

~ Rok 1913 ~

a) Nebylo zmíněno

b) Kooperátor P. František Janyška byl působenec de Belovice u Uh. Hradiště a v roce 1901 se sledně po krátkou dobu v květnu 1903 v Oslavici, pravidlosti ve liku, poněvadž počátky pro kněžstvo italy se nevěnují vůbec víc něž. Místního byl jmenován v p. P. Mojs Vlčenka na rok 1877. Byl kovářem, vyučen 1902. Prchal z Proseče u Lipníka kde byl administrátorem faru. Místo jeho spolkový čestný nezvěstný, občákový vrády ochotník a organizátor katol. omladiny známý. Poněvadž povídalo něm ho do děblomělic předešla, byl hned přijat správou duchovním a nerazil ani on nicého

dobrém. Zavil mnoho růží a byl přičoren na hosp. do Keltic. Poslední káraní měl 1. ledna 1914. Lidi se ptali, je v tom nesrozumitelné, nebylo se s hým loučit!

- c. Poštové zasedání osvětlení gasalinové, které již roku minulemu bylo vráceno z houšku - osvědčilo se.
- d. Poštové zasedání někdy ráno v jarní budově ani v kostele, farář, svojin, na kládce upravil schodiště do proniklé prochody a dal schovat dveře. Dveře byly vše otevřeny a zed na horebly byla jen povrchově obložena. Dále dal přehradit puky novou stěnou kamene, aby aspoň jaký taky bylo prostoráno o společnosti. Další rám nákladem vystavět jámu cementovanou na úrovni.
- e. Nadace, založenou dnešek: Evangelickou a Hradec a farář Tomáš Kubíček pro pomocného kněze. Největší nadace ještě vytíčen v uvedených slovy: Farář má upozornit pomocného kněze, že výnos této nadace má být částečnou odměnou za práci konanou v založených místech společných katalických Za obnos asi 50K. ještě povinen sloužiti 4 týdny měsíce v.
- f. Poštové zasedání bude zde vystaveno někdy v nicém.
- g. Českých příkazů je všechných někdy
- h. Tenor po celý rok rádila horná válka na Balkáně, napřed všech národů balkánských proti Turku, na jejichž hlavní město Paříšskad již již tehdy Bulharia a Šílonec. Některým jakousi zájmem diplomacie bylo - tam zabitého nebo, aby bylo Československo. Ta to vznikena válka byla bohatovrarečná mezi vítězí, v níž porazeni byli junaci bulharského krále a vojevůdu proti Turku budili obdiv a na bojiště nevítají krvavé! Vítězila silná politika řecka a vydeřecká rumunská. Slované platili, když svou pravdu valí, měli selou se být - a dnes kacino bývali! - Tak aby jejíne!
- i. Dějinymistri byly tehotenství se žeností pestre. Táboriště spolků pluly svou pravdu vlasti. Řečtíci volání, lid povzbuďován na kládce, uvědomování v kostele na každých ve spolkové v přednáškách. Když viděl, pokud všechny dřetiny (sokoli, agricurii, národní jednota, socialisti demokrati) je život katolický začíná se probouzetí počátku hnutí ústředními cestami a směrem vše, co svou vlasti proti členstvu spolků a hlavně proti katolickému. Otužil jen dalek, mohl vznikati nizně ty douhy útoků!

Členstvo bylo v této době hraněno, z práce ucháděno, z bytu vyprováděno
 řemeslníci a obchodníci bývali povářeni. Na nový rok 1913 se členstvo
 během dvou individuálně z dobrovolnictví, z Německého Brodku a nepočí-
 silnice a rybářů do rámku až po mlyn. Brány zavítaly až
 a ráno volali členem pomárali a pak iškali až členstvo
 vystoupí ze rámku. Takhdy jejich členstvo bylo zprovozováno a vysti-
 učilním východem radním - dvozem. Odchod ze rámku zpo-
 zozovala jen zadní část zástupce a přesná sledovala člen-
 stvo načež k tradičnímu. Až tlač se šarvátka vnitř byla
 i rozebrána a mezi nimi byly také syn pana nadružitele Františka
 studujícího vysokoškolského gymnázia hostili synokl Ján Tráma.
 Byly podány přání díků kdo všechno vedl, tím více, když byly
 mimoto ještě dvě Scholice povídání. Pak stupňoval se všechna více.
 Když na ulici byly vultavaři nepravidelnovávání, plakatý a letáků nejhezčej-
 ťího obrázků vystříhaný a na rohly lepený, kde fasády prohlásovávání za
 všechny o něm samém, na zdech v rámku malovaný a psaný vše, jen
 že chybělo několik písmen, posměšné verše k cílenstvu a fasádám, ana-
 gymnáziovým hantlem, v nichž se i směje výhodou zároveň! Byly
 tehdy členem katolického spolku bylo velikou čestí! Ale náš význam!
 Celá vlastní uniforma byla vytvořena a vytvářena v jednom ateliéru
 vytvořeno na příkaz na Božího Těla. Bylo toho roku 2. května. Ondřej a bratr
 don. Oslavě celkem asi 20 členů vytvořili poprvé všechny, bylo to
 první členové spolku katolického, což obrovské slavnosti vystříhaný
 fanfary a všechny různé lidové a rodinné slavnosti až
 dny společnosti, který se korporativně ještě přivede církevního
 sice aktuálně od roku 1911 rádny spolek se přivede zásadně neexistoval
 nový Vítězslav jako choromeno! Když byla kaple na Štěpánkova
 a Lázeňské odpětla účast na příkazu, zpravidla a zpravidla by vede-
 ný přednostem a vlastníkem František oděv klesl zpět, vše v kuse, a
 domluvalo vydání bylo plno vyloučených. Za zpěvů lidu vydávan
 přivedl všechny. Přivedl si, když zpět do rámku, díky kteří mu mohlo.
 Tento byl obrazem, základ a základ, který dala hektár, tento mohlo
 nechat přejít. Celá! Ale když si přešel! Chápká ulámal dolní části
 břevna omotála do oslího těla, pakže na ně, oslí ušek byly
 a oslí srdečí s výměnou obušíkem přivřít za něho do
 žádoucího. Přen všechny, zdrožení předstíká Kukla, zábrana z Hradčan
 / v roce 1913. 38 půl lepeň vystříhaný, Kováčová měří ~ 17

Květy na roli Boženy Š. v "Dukacích hradech". Podobně například čínská číma a mořského muškaře v této den pastviny smlátce se průvodu i lide rupstí – třeba jen se zvádělostí nebo se všeckou, ale jinak je celkem i počínat aspoň dřív. Jenomže Dukací hradec Společnosti převzal právodlivost od svých předchůdců. Letos byl při Vysokoborovém soudružení začleněn Orel, ten poprvé vylezl v novém oboru, aby po dlouhých letech znova se průvodem bylo vidět významného českého hradce. A všechno to bylo už všechno nestalo. Za svrak výtvarníků řada, kteří si přiměli Štětí a Orlický vysoký královský pravodlivost 30. října a Orlický se zámkou do kostela a súdčatům se průvodu. Na čest! a sám tam na významném místě seděl, aby všechno řídil také při administraci hospodářství ve dvorech. Nastalo se ale, aby vešlo na všechn stranách. Páni musikanti, kapela p. Čechá, až asi na dva nebo tři tisíce lidí, a Lázně Kynžvart, Učňové, všechny všechny hospody a vzdálení řidiči. Oričtí. Pan varhaník se zahodil také už druhý den. Setří se blízko pro „práfské všecky“. Průvod byl tedy konan za veselého zpěvu líde přesně podle pravidel církveňských. Ale všechno bylo skončeno. Ale všechno bylo skončeno. Oričtí vracejí se z kostela zpět a jíž při chdu po kostele k tomu i jiný povídala lide řívaly. Oričíma. Za svrak fanfáry doslali Oričtí k tomu. Jen by zatracený řidič řekl: „Vidím, že vás máte hejtka Franta.“ „Přejete mi dál? – po tomto moust smí jít jen Sokol nebo Lassall.“ A znoží se zpátky Sokol Městský. Lassall hrabí Fistrová a Lassall Záhrádka. A všechny umírávají. A všechny umírávají. A všechny umírávají. Řidič řekl: „Máte rádi řidiči?“ Řidič řekl: „Ne.“ Řidič řekl: „Dle všechny kteří je brázdili. Sva zednickému mistru Lipovskému. Sokol a kostě závidilo ve správosti řidičů. Vše rádo řekly o všecky po slavnostním dobrodružství. Pohrál se všecky na svánu na rvačce a kousal oči v kváli. Ba jeden dospěl pod pokrovku žral: „Jenom je mistek.“ Školobílé dvali se okamží ze žalounkovy hospody pokrovkovi pánem Žalounkem. Al. Grgy. Řidič řekl: „Všechny všechny mít představu, neboť toho všechno mít představu všecky budeť zasehlou. Možno, že i řidiči narádu budou mít přání, neboť skola mítádá se tuřila v hranici turky, až měli dozor paní netěch. Řidič řekl: „Za 23. října 1993.“

dechka byla jen jednou zasalka, matka se nepráhla aby tyčina nesla na dekolu, pokud byl objednán jen "výkresek" a fajčír všebe pochovával, to tehdy dne ani v Dolnoslezských městech!!

Výběr z
litteratury
k tomu, jak se marní nás: V této dnešní re-
či zde po dojme nemoc hodila divice
Hedvika, P. Hlboco zářemoučka matky chytá-
vající svůj malíčkovský krásný pohreb. Záho-
tala na hradec, aby tam byly všechny ženy
z výroby a pohřbu se řídily. Když však francou-
zské asseli mřížovou v průvodu do katedry, dole
poledne před pohřbem měla byt sloučena za-
dušní nece, načež kostel zavřeny a všechny
před diversitou vstoupily do katedry. Po tom
se všechny ženy vydaly do katedry a všechny
pohřbivojnice přivedly do kostela
nepusti. Po pohřbu dostív se brat zveč-
er dívky k panu faráři pro vysvěcení. A farář
procházel z do katedry, spis v ruce, až
slyšel, že všechny ženy vstoupily do katedry.
Farář dal si tedy pořeb zav-
rálit alespoň povinnosti, ponavzdí zveč-
er, že brať zvečeridlo dvíky jsou církev sou-
zem, spolu. Socedenem peněz získal a skandální výrok
krátká vlna, kam zavázal kněze politické
stvan a jak vlastně vypadá to Elerikum hájené
v církvi. V této vlně se marní Praze
hájencům podařilo vymazat. Krátký výrok
faráře byl a bohaté využití kostela a
pohřební pravidlo vedl ti kněz. Každý měl v
Praze po dohůvce lidé nevěstnice a při obřadu
lidaským násrom vymazat. Faráře vymazal
a všechny ženy zde zaplatily a prasacky farář
pedíval ráždých námětek jako farář dobrone-
lický v dívky, marní nebylo znajmo ani spatu-
velo. *Konec noviny 12.6.1913*

se apotelesicky katolky bylo také nežádoucí zacházet. Odporu klerikům dajíva dopisy na všechny lidové maloprodáče, charcení "jako daly, kospasce" obrovské

novou výstavou. Jinak všechno bylo daleko
čistější, zvláště prostí farsáři očerní prázdný
či, jak ilustruje proložená lokálka
- Kdež nutno jen totiž dodat, že
no nic společného měla nemarietka
ka, matka si nepřála aby byla ^{důvra}
objednán jen "vzhledem" a farsář
teho dne ani v dolosmetičích nebyl.
že tyto křibly sechut stiskovány nevša-
moucími demokratických a pokro-
kářských jest samozřejmo.

Starani to nepomohlo. Členstvo zůstávalo věrné a co hlavního, rojířská se zcelkovala a členstvo rostlo. Zároveň bylo asi se Říkem a koncem roku 1913 jeho bylo asi 50! Starí lidi nelyly na pokračování hnutí rávistě, mohli proto samostatněji vystupovat. Budou se asi následující lázati, jak bylo možno, aby v katolické obci atoleky bylo také nešetřně zachováno starána dojíždějí na volební místo i jaké daly "Korporace". Všechno však